



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

14. Nunnij ex Iap. in India[m] redit. & gesta reliqua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

poniam ex India meis cum sociis magna confidentia aduectus Bungenfis Regis Christo subiugandi, animaduerti me doceri diuinitus, conuersionem animarum humanis praesidiis, legationum & munerum splendore, & fiducia hominum non stare. Sed esse negotium diuinæ gratiæ Christum miris modis in eorum animo formantis, qui suadenti sancto Spiritui obstinatam mentem non opponunt.

Omissa ergo Bungenfium messium inani expectatione, meditabatur Christum in mediterranea Iaponiæ inferre, in quibus de illo nihil esset auditum; inde ad Regem Firandi regredi aquo in Sinis acceperat literas, nisi hoc eius consilium interuertisset nuntius inopinus: cognouit enim ex Guilermo Pereira P. Ioannem Nunnium Barretum fratrem suum Goam appulisse, mittique in Æthiopiam Patriarchæ munitum dignitate. Morbo præterea confictari cœpit, ex victu aspero, somnique incommodis, quem illic humi in storea nostri captant, & in ligno loco ceruicæ: valetudine sic affecta & languida, nec deinceps ad opus idonea nauim Goam conscendit Nouembris quarto & decimo, anni eiusdem 1556. quinto quàm Iapones attigerat mensē, & dierum quinque tempestate, inter vitæ mortisque confinia defunctus, februario proximo portum legit: relictis in Iaponia quos secum vexerat sociis, & Seminarij alumnis duobus, admissis in Societatem, à qua vice versa ille tantum olim animorum versans Fernandus Mendes Pintus, infortunatæ illius missionis motor primus ad sæculum defecit, & mare in Lusitaniam remensus errorum suorum texuit, ediditque Oditseam, in qua tamen hunc desertionis suæ & violati Deo societatiue Sacramenti errorem siluit. Goæ Nunnium Prouinciali Gonzalo Sylueria vota quatuor professus, Cocinum Rector destinatur, vbi modum omnem præstantis vt erat operarij expleuit: Mauros & ethnicos, trimestri non toto, solenni baptismo iustravit trecentos & quatuordecim; prohibuitque ab iis iniurias Nairum, & Regis barbari Cocinensis: inspector præterea Trauancoris, Piscariæ, Choromandelis & Insulæ Manaræ & Zeilani, Christianorum emendauit instaurauitque mores. Quod autem in Zeilano domo careret Societas, hospitium illi Franciscani Patres humanissimè præbuere, ac detinere amica vi per aliquod tempus, quo item ab iis compulsus est prælectiones quotidie habere duas, alteram de subtiliori Theologia; de iure contractuum alteram. Exterminauit ex India multos hæreticos, quorum nauatæ nonnulli, libratores alij machinarum, ex Europa Lutherum Indiis inferebant; euicit à Præsidibus nauigationis ne cui extraneo commeatu pateret in Indiam, nisi qui suam Catholici fidem legitimè probassent. Narrantur miræ perditorum ab eo factæ commutationes; multi vt debitam suis sceleribus mortis poenam vitarent, ad Mauros transfugæ; conciliati Deo & Proregi; suauissima eiusdem consuetudinis ratio, nihilo parcis quàm concionibus rem Christi gerebat, tradenda maxime Exercitiorum prima hebdomade, qua tum adhuc dum esset Bazaini, duodeviginti eodem tempore exercebat. Iam in pactis conuentis, quorum est

14.
Nunij ex
Iap. in India
redit. & gesta
reliqua;

Cocini.

Cocini forum India omni percelebre, nihil erat sat æquum nisi quod tale censuisset. Utque ij loquuntur qui de illo scribebant, Cocini negotiatores, lege omnes teneri putasses ad conscientiæ rationes Nunnio explicandas, adeo frequentes & scrupulosè illum vbique consulebant: ex quo idetiam existebat boni ut lites grauissimas, & capitales inimicitias sedaret, communi partium assensu eius arbitrio permitti solitas; ad eum denique priuatim quod spectat, precationis & sacre paginæ studio sex quotidie horas dabat. Annos egit in Societate duodetriginta obiit Augusti decimo, anno 1571. ætatis primo & quinquagesimo.

15.
Varij PP.
casus in Re-
gno Bung.

Reædificata post octauum mensem Amanguccio, sub anni exitum 1556. veniunt à Christianis & ab ipso Rege Funaium tres nuntij, cum literis ad P. Turrianum quibus enixè rogabatur suam ea in vrbe stationem repeteret, & consolaretur dolorem præteritæ cladis. Sed enim Bungi rex, futuri secretò fortassis conscius, moras mensis vnus huic itineri iniecit, aiens fieri posse ut tunc alias iniret cogitationes, & vero paulo post primarius nobilis Morindonus, improuisus vrbi cum exercitu superuenit, eamque iterum direptionibus & incendio perdidit. Rege interfecto, regis nomen & regnum occupat; Patrum ædes Bonzio concedit quas simulachro cuiuspiam dedicaret. Sed Patrum nomine à Christianis deinde redemptæ sunt. Eodem tempore, recentes Firandum operas Cosmus denuo proficisci iubet; Cutanium vero P. Villelam & Ioannem Fernandem, qui multos breui ab idolis ad Christum traduxere. In iis senex fuit septuagenario grandior, qui ex itinere habere illos hospites voluit: jacebat miser octauum iam annum inutilis, & sic membris affectus ut eorum tremore vehementi omnibus esset miserationi, quamvis poenam illam plus iusto commeritus, crebris dum iuuentus ferueret homicidiis, & quamdiu in pedes constiterat, incantationum artificio scelerato. Huic tamen baptismus ad collatam animi salutem, sanitatem adiecit corporis, ut firmatis post biduum membris è lecto surgeret, cuius prodigij veritas manifesta, concione quauis ad conuertendos complures ethnicos potentior extitit. Illum quidem in suscepto Christo ita stabiliiuit, ut libellos maleficorum carminum omnes grandi face collectos igni tradiderit, eum execratione diabolicæ quam professus fuerat vanitatis. Neophytorum autem Cutamiensium quàm esset solida, & robusta virtus, præter multa, quæ longum sit scribere, luculenter ostendit occasio ardua. Exigebat ab suis eorum dinasta fidelitatis solenne iusiurandum, inerat ritui superstitione ethnica ad pedes idoli; Christiani omnes conuenerant seorsim viri, seorsim feminae cum infantibus filiis, aderat dinasta cui Sacramentum dicebatur. Huic suo nomine clare denuntiant Christiani, ad stare se promptos ad mortem quamlibet potius oppetendam, quàm ut alium à vero & vno quem colebant Deo iurare sustinerent; quod sapiens princeps, tametsi ethnicus, admirans laudavit plurimum, testatus illorum de fidelitate non esse quod quicquam ambigeret, qui eius nomine illam sibi iurarent cuius offensam morte
quauis